

Juha Muukkonen —
paimenen kutsu, s. 3

Vanhurskauttamisen
ja pyhityksen välinen
ero, s. 4

Jumalan lahjojen
äärellä Imatralla, s. 6

Saviastia, vesi ja aarre,
s. 7

Sinä lunastat minut,
sinä uskollinen Jumala
s. 8

”Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut” 1. Sam. 3:3

Pyhäkön lamppu

Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

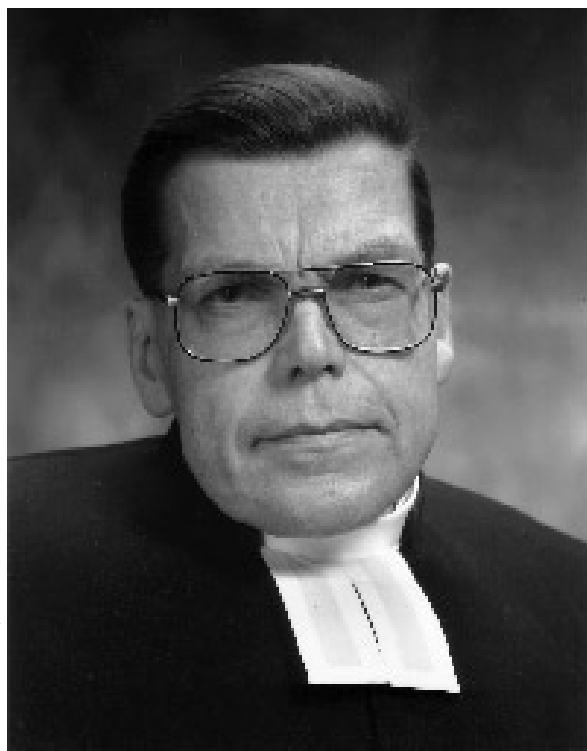
4/2001

Missä on pyhitys?

Kristillinen oppi on jakamaton kokonaisuus, jota ei voi ositella esim. hengellisten liikkeiden ja yhteisöjen mieliteemoiksi: ensimmäisellä rukous, toisella kilvoitus, kolmannella rippi, neljännellä kaste ja viidennellä kääntymys. Kuudes teema eli pyhitys onkin sitten jäänyt reformoiduille vapaille suunnille. Tätä tietä liikkeet, kirkko ja koko kristillisuus vääristyy. Nykyluterilaisuuden arka teema ja melkein pä hylkykäsite on pyhitys. Usein luulemme palvelevamme evankeliumia vähättelemällä pyhitystä ja saarnaamalla sitä vastaan.

Kristikunnassa on tapahtunut lukuisia kertoja se virhe, että pelastus ja kristillinen elämä, vanhurskauttaminen ja pyhitys on nähty ikään kuin samana tai toisensa poissulkevana tapahtumana. Ne on joko sekoitettu keskenään tai irrotettu toisistansa. Yhdeltä puolelta kuuluu opetusta, jossa uskonpyhyys sekoittuu tekojen pyhyteen eli meidän on itse ponnisteltava pyhittyäksemme Jumalalle kelpaaviksi. Toisaalla pyhitys on julistettu vääräksi ihmisteoksi. Näin uskonvanhurskaudesta on tehty niin näkymätön, että jumalaton elämä on ainoa, joka ympärille säteilee. Missä on pyhitys, pahennusta kyllä löytyy?

JMG-Studio, Kai Lindqvist

Paras oppikirja ja harjoituskenttä pyhityksenkin suhteen on jumalanpalvelus. »Sinä yksin olet Pyhä», näinhän me laulamme kolminaisuushymnissä. Se kertoo, mikä on pyhyiden lähde. Jumala yksin on pyhä ja hänestä virtaa kaikki pyhyys meihin ja elämäämme. Tältä pohjalta elämämme, niin syntymättömien lasten kuin vanhustenkin elämä, on pyhää. Rikkoessamme oikeutta ja totuutta vastaan toimimme epäpyhästi, oli sitten kyse terrorismista tai naamioidusta yhteiskunnallisesta epäoikeudenmukaisuudesta.

Voidaksemme olla pyhiä ja elää pyhästi meillä täytyy olla yhteys Pyhään Jumalaan. Pyhyitemme perustana on lahjaksi saatu uskonpyhyys. Tältä osin pyhyys ja uskonvanhurskautus on sama asia. Uskonpyhydestä seuraa elämän ja tekojen pyhyys. Luther on osuvasti ilmaissut asian sanomalla, että Kristus on meille sekä sakramentti että esimerkki. Edellisen perusteella meillä on yhteys pyhyiden lähteeseen. Sen äärellä meidän on pysyttävä, muutoin ei voi koskaan mitään pyhitystä eli hänen elämänsä antaman esimerkin mukaista elämää seurata.

Kun viime vuosina on keskusteltu Kristuksen ja pyhän Kolminaisuuden asumisesta ihmisessä, puhutaan silloin vanhurskauttamisen ja pyhityksen nivelkohdasta. Kristuksessa vanhurskaaksi luettuina me uskossa todella tulemme vanhurskaiksi. Jos Kristuksen sakramentti eli hän itse kaikkine lahjoineen on meidän vanhurskaudemme, siitä välttämättä seuraa Hengen ja lihan taistelu meissä. Kristus Pyhässä Hengessä tahtoo tilaa meissä ja meidän kauttamme ympärillämme. Jumalalle kelpaamme vain »Kristus-sakramentin tähden» ja hänen tahtoaan seuraamme »Kristus-esimerkin» mukaisesti. Lahja eli sakramentti on täydellinen, mutta esimerkin seuraaminen on tässä elämässä keskeneräistä. Jos se kuitenkin puuttuu, herää vakava kysymys: Onko meillä todellista yhteyttä pyhyiden lähteeseen?

Kun meidät kutsutaan oikeaan pyhitykseen, meidät kutsutaan ensin Jumalan lahjapöytä ään. Vain silloin meillä on mahdollisuus pyhitykseen eli voimme viedä maailmaan jotain sellaista, mitä siellä ei ole: Kristuksen mieltä, rakkautta ja kaltaisuutta. Pyhityksen salaisuuden ilmaisee syvimmältään tunnettu virren säe: »Ainoa puhdas pyhitys on Vapahtajan yhteys.»

SIMO KIVIRANTA,

Luther-säätiön hallituksen puheenjohtaja, rovasti

Paimenen kutsu — valokeilassa Juha Muukkonen

Luther-säätiön toiminta pääkaupunkiseudulla laajenee. Jumalanpalvelukset Vantaan Tikkurilassa aloitettiin kuluvan vuoden syyskuussa. Mukana on ollut noin 30–40 henkilöä. Pääradan varren seurakunnaksi kutsutusta jumalanpalvelusyhteisöstä kertoo sen pastori Juha Muukkonen.

— Kokoonnumme sunnuntaisin iltapäivällä. Ajankohtaa valitessamme olemme ajatelleet erityisesti lapsiperheitä sekä nuoria ja opiskelijoita.

Aivan joka sunnuntai kirkkoon ei tänä syksynä kuitenkaan päästä ja kellonaika vaihtelee toistaiseksi jonkin verran.

Näky yhteisöstä, jossa taivasmatkalaiset tulevat lohdutetuiksi Jumalan sanan julistuksesta ja ehtoollispöydästä, on vahva.

— Tällaisia yhteisöjä, joissa jäsenet tuntevat toisensa, ei juurikaan ole tai sitten niillä ei ole paimenta, sanoo Juha, jonka omaan kristityn kutsumukseen sisältyy ensisijaisesti seurakunnan kaitseminen.

Pilkkaajasta pastoriksi

Nuijamaalta kotoisin oleva Juha päätti 22-vuotiaana keskeyttää oikeustieteen opintonsa. Aikomuksena oli hakeutua lapsuuden toivealalle ja opiskella lääkäriksi.

— Ehdin lukea pääsykokeisiin kolme päivää, kun kuulin Jeesuksen puhuvan minulle. Hän sanoi rakastavansa minua ja vievänsä minut taivaaseen. Ensin luulin seonneeni, sillä olin aiemmin kieltänyt Jumalan ja pilkannut uskovaisia julkisestikin, kuvailee Juha varsin erikoista uskontuloaan.

— Evankelisten ylioppilaiden raamattupiirissä ymmärsin, että ehdottoman oikeudenmukainen ja pyhä Jumala ei noin vain anna syntejä anteeksi, vaan että Jeesus on maksanut velkamme ristillä.

Pappiskutsumus kirkastui nuorelle uskovalle nopeasti. Seuraavat 14 vuotta kuuluivat pastorin työhön valmistautuen. Samalla kun Juha yritti pysyä loitolla teologisen tiedekunnan jumalankielteisestä ajatusmaailmasta, hän ammensi oppia muun muassa Simo Kivirannan johdolla Concordia-piiristä. Kirkkohistoriassa teologian ylioppilaseen vaikutti luterilainen pietismi.

— Arvostan luterilaisen *pietismin* korostamia toimintatapoja: yhteisöllisyyttä,

henkilökohtaista hartauselämää, lähetystyötä ja lähimmäisen konkreettista auttamista.

Opiskeluajan antia oli myös tutustumisen nykyiseen esimieheen Juhana Pohjo- laan.

— Huhtikuussa 2000 Juhana otti yhteyttä ja kysyi, ryhtyisinkö Luther-säätiön pastoriksi. Minut vihittiin muutaman viikon kuluttua papiksi Oulun tuomiokirkossa. Tänä vuonna pappisvihkimystä ei enää ole annettu niille, jotka sitoutuvat raamattulliseen virkakäsitykseen.

Lepopäivä pyhitettävä Jumalalle

Jumalanpalveluksiin Ruoholahdes- sa Juha on osallistunut lastensa kanssa alusta lähtien. Pojista vanhempi, 10-vuotias Joel, viihtyy pyhäkoulussa. Kaksivuotias Josi puolestaan seuraa tarkkaavaisesti jumalanpalveluksen kulkua isänsä sylissä.

— Jumala on tarkoittanut, että lepopäivä pyhitetään Hänen sanansa kuulemiselle, rukoukselle ja Herran ehtoollisella käymiselle. Ihmetyksellä olen seurannut uskovaisia, jotka haluavat etsiä ilonsa maailman viihdetarjonnasta. Valtaosa esimerkiksi elokuvateattereiden ohjelmistosta pursuaa väkivaltaa, avioliitosta irrotettua seksiä ja yhä enemmän myös homosuhteita. Usko Jumalaan, perhe ja vastuun kantaminen ovat huonossa kurssissa.

Juha lisää, että kristittyjen suurimpia kiusauksia on maailmanmenoon mukautuminen.

— On tietysti vaivatonta viettää vapaa-aika televisiota katsellen. Helposti myös aletaan tavoitella rahaa ja maallista menestystä.

Paikkoja avoinna

— Jokaiselle kristitylle kuuluu paikka seurakunnassa. Kun tulee palveluksi, voi palvella vuorostaan muita. Tikkurilan messuissakin väkeä tarvitaan moniin eri tehtäviin, kuten tekstejä lukemaan, pyhäkoulua pitämään, iltapalaa laittamaan ja esitelmäjä järjestämään.

Tarkoituksena ei siis ole, että kirkkoon tultaisiin vain kuuntelemaan papin saar- noja.

— Varsinkin evankelioimisessa ja uusien ihmisten kutsumisessa *maallikot* ovat täysin korvaamattomia, sanoo Suomen Raamattuopistolla seurakuntien maallikkoja kouluttanut Juha. Hän rohkaisee myös armolahjojen löytämiseen ja käyttämiseen viitaten Uuden testamentin opetukseen siitä, että seurakunnassa kullakin jäsenellä on oma armolahjansa. Lisäksi on tärkeää, että paimenelle kerrotaan kaikenlaisista kuulumisista.

Maallikkovastuun ja taloudellisen tuen ohella Juha painottaa esirukousten suurta merkitystä säätiön työssä.

Juha Muukkonen kutsuttiin viime vuonna Luther-säätiön pastoriksi.

— Jumalan sanaan ja luterilaiseen tunnustukseen pitäytyvinä pappeina joudumme jatkuvasti kulkemaan kirkon valtavirtaa vastaan. Iloitsen siitä, että säätiön ystävät eri puolilla Suomea muistavat meitä rukouksissaan.

Työstä ja tulevaisuudesta

Jo opiskeluaikana alkanut Raamatun alkukielten opettaminen lohkaisee Juhan ajasta noin puolet. Sinänsä mielekäs opetustyö Suomen teologisessa instituutissa ja Helsingin evankelisella opistolla vie voimia, mutta on toistaiseksi taloudellisesti välttämätöntä. Henkilökohtainen kannatusrenkas on kuitenkin vähitellen kasvanut, joten heprea ja kreikka saattavat jatkossa jäädä vähemmälle.

Vapaa-aikaansa 37-vuotias Juha haluaa viettää mahdollisimman paljon lastensa kanssa.

— Puolitoista vuotta koti-isänä oli hyvä kokemus ja suosittelen sitä lämpimästi muillekin.

Sukututkimus on ollut pitkään rakas harrastus, samoin laulaminen. Lempivirsiin

Jatkuu sivulla 6.

VANHURSKAUTTAMINEN

MEIDÄN ULKOPUOLELLAMME

Vanhurskauttaminen tapahtuu Kristuksen tähden kristityn ihmisen ulkopuolella Jumalan tuomioistuimessa (Jes. 53:11; Room. 5:8–9; 2. Kor. 5:19)

YHDESSÄ HETKESSÄ ANNETTU JUMALALLINEN VAPAUTUSTUOMIO
Kun meidät vanhurskautetaan, se tapahtuu NYT! (Room. 8:1; Hebr. 7:27)

TASAVERTAINEN ASEMA

Olemme kaikki yhtäläisesti vanhurskautetut Jumalan edessä. Hänen edessään ei ole mitään eroja pelastuksen suhteen. (Room. 3:30; 5:18; Gal. 3:8,28)

LOPPUUNSAATETTU

Vanhurskauttaminen saatettiin loppuun silloin, kun Jumalan viha hyvitettiin Kristuksen ristintyöllä. Se on tehty valmiiksi meitä varten ja me tulemme siitä osallisiksi Pyhän kasteen kautta, jossa meidät liitetään Jumalan perheväkeen. (Joh. 19:30; Room. 5:18; 1. Joh. 1:7)

ADOPTIO

Vanhurskauttamisessa Jumala armollisesti adoptoi meidät perheeseensä Kristuksen sovitusuhrin tähden. (Joh. 17:22; Room. 8:15; 8:23; Gal. 3:26; 4:5; Ef. 1:5; 1. Joh. 3:1)

LAHJA

Vanhurskauttaminen on Jumalan ilmainen lahja, joka ei ole riippuvainen ollenkaan meidän hyvistä teoistamme. (Room. 5:16; 6:23; Gal. 3:29; Ef. 1:5–6; Ilm. 22:17)

MEITÄ VARTEN

Kristus hankki meille vanhurskauden kuolemalla ristillä puolestamme. (Matt. 20:28; 1. Tim. 2:6; Hebr. 10:19–20)

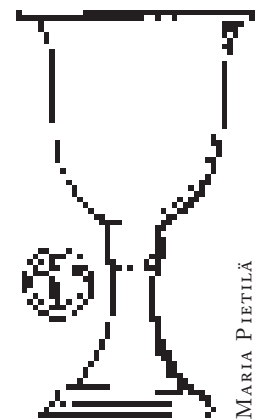
VOITTO

Vanhurskauttaminen tarkoittaa sitä, että Jeesuksen voitto synnistä, kuolemasta ja Perkeleestä lasketaan meidän hyväksemme. (Jes. 40:31; Room. 6:9; 8:37; 1. Kor. 15:57; Gal. 3:13; 5:1; 1. Joh. 5:4–5)

SEISOMISTA

Me voimme vakaasti seisoa, vakuutettuina siitä, että me pelastumme Kristuksen tähden. (Ps. 16:9; Room. 5:1; Ef. 6:13; 2. Tim. 4:7–8; 1. Joh. 2:12–14; Ilm. 14:13)

Kristityn ilo kumpuaa siitä ymmärryksestä, että ihminen pelastuu (vanhurskautetaan) yksin armosta (Room.5:1). Jumalan vanhurskauttavan sanan siemen puhkeaa sitten meissä kukkaan Kristuksen kaltaisesa elämässä rakkauden teoissa (pyhitys) (Gal.5:6). Kun meillä on selvä

PYHITYS

käsitys näistä kahdesta opista, Kristus saa hänelle kuuluvan paikan ja syntinen ihminen sydämeensä ilon ja rauhan. Jos sekoitamme nämä kaksi oppia keskenään, hämäämmme Kristukselle kuuluvan kunnian syntisen ihmisen silmissä aiheuttaen näin tuskaa ja ahdistusta.

MEIDÄN SISÄLLÄMME

Pyhitys on Jumalan teko kristityn sisällä. Jumala vaikuttaa uuden ihmisen kanssa koko elämän kestävän korjaus- ja parannusprosessin. (Fil. 2:12–13; 3:12; Kol. 3:2–5; Tiit. 2:11–12)

VÄHITELLEN TAPAHTUVA PARANTUMISPROSESSI

Pyhitys on vanhan aadamin päivittäistä hukuttamista ja päivittäistä elämämme uudistumista Kristuksessa. (Room. 6:11–13; 2. Kor. 4:16; Kol. 3:10)

ASTE-EROJA

Vanhurskautetut ovat eri vaiheissa pyhityksen osoittamisessa ja ilmaisemisessa. (Room. 12:6; 1. Kor. 7:7; 12:9, 28; Ef. 4:7; 2. Tim. 2:20–21)

KASVUA

Me kasvamme päivittäin uskon vaikuttamaan Kristuksen kaltaisuuteen. (Ps. 92:12; 2. Kor. 8:7; Ef. 2:21; 4:1, 15–16; Fil. 3:16–17; Kol. 2:7; 1. Tess. 4:1; 1. Piet. 2:2; 2. Piet. 1:5; 3:18)

PERHE-ELÄMÄÄ

Jumalan perheen jäsenenä me palvelemme toinen toisiamme. (Ps. 34:11–14; Matt. 12:50; Ef. 5:1; 1. Piet. 1:13–15).

VASTAUS

Pelastuksen tuomasta ilosta ja kiitollisuudesta me vastaamme Jumalan ehdottomaan rakkauteen palvelemalla toinen toistamme. (Matt. 7:16; Room. 6:22; 1. Kor. 10:31; Ef. 2:10; 5:2, 8; Kol. 2:6; 1. Piet. 4:10; 2. Joh. 1:6; Ilm. 3:20)

MEISSÄ

Kristus tekee työtään meissä meidät häneen liittävän kasteen kautta. Tämä Kristuksen työ meissä on pyhityksemme. (Joh. 14:17, 20; 15:5; Apt. 6:3,5; 1. Tess. 1:5; 2:13; 2. Tim. 1:6, 14)

Kun JEEBUS antaa synnit anteeksi, hän samalla lahjoittaa uuden voiman. Jeesus julistaa halvaantuneen miehen vanhurskaaksi: »Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.» (Luuk. 5:20) Tätä uutta tilaa, jossa seisomme Jumalan edessä Kristuksessa seuraa myös kutsu tulla iloitsemaan pyhityksen siunauksesta: »Nouse ja kävele!» (Luuk. 5:24)

SOTA

Pyhitys on päivittäistä taistelua uuden ja vanhan aadamin, lihan ja Hengen, maailman ja taivaan välillä meissä. (Room. 7:15–21; 2. Kor. 5:4; 10:3; Gal. 5:17; Ef. 6:11)

KÄVELYÄ, PAINIA, JUOKSEMISTA, TAISTELUA

Me taistelemme Saatanan valheita vastaan. Se kuiskuttaa korvaamme, että me kompuroimme ja lankeamme hänen valheisiinsa. (1. Moos. 17:1; 5. Moos. 26:17; Room. 6:4; 2. Kor. 5:7; 2. Tim. 1:14; Ilm. 2:7)

JP/Good News 2

Jumalan lahjojen äärellä Imatralla

MATTI SEPPÄLÄ

Jumalan sanaan sitoutuva jumalanpalvelus ja seurakunnan kokoontuminen ehtoollispöytään on elämän kivijalka — pyhänä saadun ravinnon turvin jaksaa taas jatkaa arjen aherrusta.

Aivan valtakunnan itärajalta Imatran Teppanalassa sijaitsevan Katulähetyksen rukoushuoneen ovi käy sunnuntai-iltapäivällä tiuhaan tahtiin. Kerran kuukaudessa pidettävä ehtoollisjumalanpalvelus on tänä syksynä kerännyt paikalle keskimäärin reilut 40 osallistujaa. Innokas puheensorina eteisessä kertoo eteläkarjalaiseen tapaan, että yhteentulemistä on jo taas odotettukin.

Jumalanpalvelustoiminta alkoi Imatralla viime vuoden syyskuussa. Luther-säätiön pastori Juhana Pohjola toimitti kaksi ensimmäistä messua. Sen jälkeen pastorina on useimmiten ollut Juhanan työtoveri Juha Muukkonen, joka on itsekin syntynyt aivan itärajalta, Imatran naapurista Nuijamaalta.

Matti Seppälä on yksi Imatran jumalanpalvelusten puuhamiehistä.

Matti, miksi Imatralla tarvitaan tällaista jumalanpalvelustoimintaa?

— Kirkon toiminnassa on viime vuosina tehty monia muutoksia: virsikirja, pappisvirka, raamatunkäännös, jumalanpalvelusjärjestys ja katekismus on muutettu. Monien on ollut vaikeaa mennä näihin uutuuksiin mukaan ja löytää omaa paikkaansa

paikallisseurakunnan messusta. Myös saarnat ovat »uudistuneet» — tunnustuksellisuus on jäänyt opetuksessa taka-alalle. Nyt on korkea aika palata takaisin sille luterilaiselle pohjalle, minkä kautta myös herätysliikkeemme ovat saaneet alkunsa.

Keitä Teppanalalla jumalanpalveluksissa on käynyt?

— Katulähetyksen omien aktiivien lisäksi mukana on ollut monia evankelista liikettä hengellisenä kotinaan pitäviä ja myös muista herätysliikkeistä tulevia. Täällä voi kirkon penkissä istua turvallisesti mielin, kun tietää, että pappi sitoutuu opetuksessaan luterilaiseen tunnustukseen.

Minkälaisena näet näiden jumalanpalvelusten tulevaisuuden?

— Olemme rukoilleet ja odottaneet jo pitkään tällä alueella alkavaa hengellistä uudistusta ja herätystä. Tunnustuksellinen jumalanpalvelustoiminta on yksi vastaus tähän rukoukseen ja samalla myös mahdollisuus uskosta osattomien saattamiseen oikean opetuksen ääreen. Uskon, että tällainen toiminta on Jumalan siunaamaa ja että Hän antaa tähän joukkoon vielä paljon uusia ihmisiä. Monen kohdalla

kynnys tulla mukaan näihin palveluksiin madaltuisi merkittävästi, jos saamme seurakunnalta luvan alkaa pitää jumalanpalveluksia esim. sijainniltaan selvästi keskeisemmässä Tainionkosken kirkossa.

— Tähän mennessä mukana on ollut vain harvoja lapsiperheitä — tässä pienessä rukoushuoneessa ei ole oikein sopivia tilojakaan esim. saarnan aikaiselle pyhäkoululle. Nuorten ja perheiden mukaansaaminen on kuitenkin pitkällä tähtäimellä toimintamme elinehto — tilakysymys on tästäkin syystä tärkeä.

Minkälaisia terveisiä haluat lähettää niille, jotka kaipaavat omalle paikkakunnalleen tunnustuksellisia luterilaisia jumalanpalveluksia?

— Etsikää herätysliikerajoista välittämättä yhteyksiä niihin, jotka kaipaavat selkeitä jumalanpalveluksia ja lähtekää rohkeasti etsimään sopivaa tilaa palvelusten järjestämiseksi. Jumalan sanaan sitoutuva jumalanpalvelus ja seurakunnan kokoontuminen ehtoollispöytään on elämän kivijalka — pyhänä saadun ravinnon turvin jaksaa taas jatkaa arjen aherrusta. Jumalanpalveluksen järjestämiseen käytetyt vaivat, rahat ja aika siunaantuvat Jumalan käsissä moninkertaisiksi.

JUHA MUUKKONEN

Jatkoa sivulta 3:

lukeutuva »Jeesuksesta laulan» kajahtaa harva se ilta pappilassa Vantaan Rusojuurenkujalla. Tulevaisuuden haaveisiin kuuluu matka Israeliin.

— Olen käynyt Israelissa kerran ja haluaisin päästä sinne uudestaan.

Jos Pyhäkön lamppu järjestäisi lukijamatkan, ei sopivaa kohdetta tarvitsisi kauan pohdita. Säätiön pastoreista Juhana on saanut paikan päällä koulutusta Israel-matkailuun. Juha puolestaan on perehtynyt Vanhan testamentin tutkimukseen ja Jumalan omaisuus-kansan historiaan. Mutta ennen kaikkea on paimentemme kaitsemassa seurakunnissa turvallista matkasta kohti taivaallista Jerusalemiä.

MARIA LAULUMAA

Saviastia, vesi ja aarre

»Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä» (2. Kor. 4:7)

Saviastia

Raamatussa ihmisestä puhutaan kuvalla saviastia sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa. Saviastian hauraus ja konkreettisuus puhuvat ilmeikkäästi meidän luotuisuudestamme. Samalla kuva saviastiasta tuo myös ihmisen taroituksen julki. Saviastia on olemassa aivan tiettyä tarkoitusta varten — jaloa käyttöä varten.

Vesi

Mutta ennen kuin saviastia voidaan ottaa tuohon jaloon käyttöönsä se täytyy puhdistaa. Astia täytyy pestä puhtaaksi. Siksi on ymmärrettävää, että Raamatussa kastetta kutsutaan uudessyntymisen pesuksi. Kristuksen anteeksiantamus kastevedessä puhdistaa meidän konkreettisen olemuksemme

sisäältäpäin, sillä siellä asuu synti — meidän todellinen ongelmamme. Näin Jeesus itse tekee sen, mitä maljan ja vadin ulkopuolen puhdistamiseen erikoistuneet fariseukset eivät voineet tehdä. Jeesus puhdistaa astian sisäpuolen, sen mistä lähtee kaikki paha. Näin astia on valmis jaloa käyttöä varten.

Aarre

Puhdistaessaan astian Kristus tietenkin ottaa sen myös käyttöönsä. »Niin Pietari sanoi heille: »Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.» (Ap.t. 2:38)

Kristus tekee anteeksiantamuksellaan tyhjäksi Perkeleen teot ja samalla me saamme aarteen sisällemme. Sieltä tuo kolmiyhteisen Jumalan elämä vuotaa astian reunojen yli ympärillemekin. Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.

Me saamme synnit anteeksi, mutta synti ei kokonaan meistä poistu tässä elämässä. Siksi tarvitsemme päivittäin paluuta kasteen puhdistukseen syntien anteeksiantamuksen ja armonvälineiden kautta sekä siihen liittyvää Pyhällä Hengellä täyttymistä. Tämä kristityn hengellinen elämä Kristuksessa ei ole mitään vain karmistatikoille tarkoitettua erikoiselämää. Se on sitä elämää, jonka Jumala alussa kaikille ihmisille suunnitteli ja tarkoitti. Kristuksen armossa — hänen ruumiinsa osallisuudessa — se avautuu jälleen kaikille ihmisille.

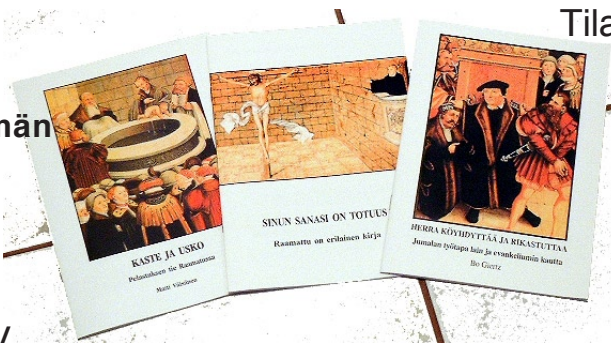
JARI KEKÄLE

TILAA ILMAISEKSI!

Aamutähti-sarja

Opetusvihkoja uskonelämän peruskysymyksistä

Tilaukset Juhana Pohjolalle,
puh. (09) 496 694 tai katso
<http://www.luthersaatio.com/>

Tilaa Pyhäkön lamppu

kotiisi ilmaiseksi
toimituksesta, puh.
(09) 496 694.

Katso myös osoite
www.luthersaatio.com

MESSU

Helsingin Vanhan kirkon seurakuntakodissa, Ruoholahdenkatu 16, sunnuntaisin kello 11.00.

Tervetuloa!

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI

PL 127, 00101 Helsinki

<http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja Juhana Pohjola
Tekninen avustaja Jari Lammi
Toimitusavustaja Juha Muukkonen
Toimitusavustaja Pekka Huhtinen

juhana.pohjola@luthersaatio.com
jassi@luthersaatio.com
juha.muukkonen@luthersaatio.com
pekka.huhtinen@luthersaatio.com

ISSN 1457-9901

Merita 101230-209260

Sinä lunastat minut, sinä uskollinen Jumala

Luther-säätiön messussa takapenkissä kääntää nuori nainen saarnaa englanniksi vieressään istuvalle mustalle pastorille. Kyseessä on Kirsi ja Richard Ondicho. Aviopari aikoo lähteä lähetystyöhön Tansaniaan beti kun Kirsi saa opintonsa päätökseen Diakoniopistolla. Richard arvelee, että Suomessa olon aikana Jumala haluaa valmistaa häntä tulevaan paimenen tehtävään. Sitä Jumala on varmasti tehnyt Richardin syntymästä asti.

Richard syntyi vuonna 1970 pieneen Nunsankian kylään Keniassa.

— Äitini tuli raskaaksi raiskauksen kautta ja häpeän vuoksi minut annettiin isoäitini kasvatettavaksi, Richard kertoo.

Allkuperänsä ja köyhyytensä vuoksi oli Richard halveksittu kylässä ja neljänsadan hengen koulussa, jota hän alkoi käydä. Pyhäkoulussa Richard oppi kuitenkin tuntemaan Jeesuksen, jonka omaksi hänet oli kastettu. Jeesuksesta tuli pikku Richardin turva ja tuki. Ihailemansa pyhäkoulunvetäjän esimerkin innoittamana päätti 5-vuotias Richard ryhtyä isona pastoriksi — sekä muusikoksi, sillä hän tunnisti lahjansa ja arveli muusikko-pastorin olevan hyvä yhdistelmä.

Jumala kasvattaa

Jumala siunasi Richardin suunnitelmia; 15-vuotiaana — samana vuonna jona Richard sai ensimmäiset kenkänsä — toimi Richard jo seurakuntansa kirkkokuoron johtajana, sekä pyhäkoulun vetäjänä. Elämä oli rankkaa. Välillä perhe oli niin köyhä, että Richardin piti jättää lukuksia välistä koulun käynnissä. Ruokakaapit ammottivat tyhjyyttä, mutta silti Richard nähtiin vetämässä kuoroa silitettyssä paidassa ja housuissa. Pyhäkoulu oli tilojen puutteen vuoksi pihalla puiden alla ja toistuvien sateiden vuoksi oli lahjaksi saatu kitara lahonnut pilalle. Köyhydestä huolimatta elämä oli hengellisesti rikasta. Richard luki paljon Raamattua ja rukoili. Eikä neljä kertaa viikossa kokoontuvan kuoron harjoituksia koskaan aloitettu ilman sanaa ja rukousta. Näinä aikoina Jumala opetti Richardille kärsivällisyyttä ja luottamusta Jumalaan.

Toinen »Kristus» Euroopasta

Kärsivällisyys ja luottamus olivat tarpeen kun tuli aika hakea opiskelemaan

JARI LAMMI

»Olen vaikeuksieni ja sanan kautta tullut tuntemaan Jumalaa», kertoo Richard.

teologiaa. Neljä kertaa Richard jäi rannalle heimokiintiöiden ym. syiden johdosta. Richard ajatteli jo, ettei Jumala kutsukaan häntä, kunnes avautui mahdollisuus opiskeluun Tansaniassa.

Opiskelu oli rankkaa, sillä koulua rahoittavat saksalaiset liberaaliteologian edustajat, jotka eivät pitäneet Richardin vakaumuksesta, vaan syyttivät häntä koulun ja opiskelijatovereiden myrkyttämisestä mielipiteillään. Paineen ollessa kovimmillaan Richard harkitsi jo opintojen lopettamista. Ystävät kuitenkin kannustivat jatkamaan. Richard myös luki paljon Lutheria, Melanchtonia ja kirkkohistoriaa ja sai siitä rohkaisua. Hän halusi kuulua tuohon joukkoon ja päätti pysyä vakaumuksessaan, vaikka siitä seuraisi koulusta erottaminen.

— Länsimaiset ihmiset tulevat taskutäynnä rahaa ja myyvät toista, liberaalia Kristusta köyhille afrikkalaisille. Ensin he antoivat oikean suunnan, nyt he tarjoavat toista sanoen »hylätkää ensimmäinen!»! Mutta kuinka voisin puhua Kristusta vastaan, joka kuoli puolestani?

Jumala pitää huolen omistaan

Richard on kokenut nahoissaan suomalaisten afrikkalaisiin kohdistuvat ennakkoluulot.

— Ihmiset katsovat minua epäluuloisina ajatellen, että olen tullut kerjäämään ja varta vasten naimaan suomalaisen. Mutta mitä hyödyttää ihmistä voittaa omak-

seen koko maailma, jos hän kadottaa elämänsä?

Monet pastorit ovat näet Richardin mukaan tulleet Afrikasta Eurooppaan ja Yhdysvaltoihin ja menettäneet näkynsä. He ovat ryhtyneet liberaaleiksi saadakseen työtä. Saman ilmiön on Richard huomannut suomalaistenkin parissa.

— Jotkut pastorit väittävät itseään tunnustukselliseksi luterilaisiksi, vaikka tekevät kompromisseja sanan suhteen. Mutta eihän tunnustuksellinen luterilaisuus ole muuta kuin raamatullisuutta! On parempi työskennellä varastossa, kuin antaa pastorina sanasta periksi liberaalin seurakunnan paineessa, Richard muistuttaa.

Jumala on Richardin elämässä osoittautunut uskolliseksi ja sanansa pitäväksi. Richard haluaakin rohkaista jokaista laittamaan täyden turvansa Jumalaan.

— Jos minä olen selvinnyt, selviät sinäkin!

Siinä missä Jumala on antanut halveksitulle turvaa ja rohkeutta, on hän myös saanut Richardin tuntemaan itsensä pieneksi.

— Ajattelen usein, että mikä minä olen, että Jumala on antanut ainoan Poikansa kuolemaan minun puolestani. Kun ajattelen mitä Jeesus on tehnyt minun edestäni itken kuin lapsi. Minulla ei ole kieltä kiittämään Jeesusta.